

БРОЈ 13

ГОД. IX.

БЕОГРАДСКЕ ОПШТИНСКЕ НОВИНЕ

ИЗЛАЗИ НЕДЕЉНО ЈЕДАН ПУТ

ЦЕНА ЗА СРБИЈУ:

на годину	6 дин.
на пола године	3 дин.
за стране земље на годину	9 дин.

РАД ОПШТИНСКОГ ОДБОРА

XVI. РЕДОВНИ САСТАНАК

18. Фебруара 1891. год.

Председавао Заступник Председника г. Св. Карапешић. Били чланови одбора г.г. К. Б. Михајловић, Јован Станковић, Милов. Р. Маринковић, Коста Д. Главинић, Мих. Цветковић, Ник. Р. Поповић, Чайевић, Др. Марко Т. Леко, Андрија Ј. Одавић, Видоје Виторовић, Лазар Ђашковић, Љубомир Јовановић, Риста Петровић, Ђорђе Николић, Р. Драговић, М. Капетановић М. Јосимовић, Милутин Марковић, Филип Васиљевић, С. Азријел, Ђ. Новаковић, В. Димитријевић, Јова Петковић, Јован Симић, Мат. Јовановић, Миша Николић, Гаврило Бркић, М. Велизарић, Јован Тадић, Риста Пуљевић, Дим. Најдановић, Јован Ж. Ђурић, Сима Михајловић, Милан С. Денчић.

I.

По прочитању акта истражног судије за варош Београд, АБр. 382 и 359, којим тражи увеђења о владању и имовном стању извесних охридијеника, одбор је изјавио, да су му Владимир Илић калфа обућарски, и Љубомир Видаковић дечко, непознати.

II.

Председништво износи на одобрење одбору усмену лицитацију држану 18. Фебр 1891. год. за набавку 4000 кв. метара тротоарских плоча одређеној према одлуци одбора од 11. Фебр. 1891. КЊ. Бр. 69., и по прочитању протокола лицитације ГБр. 141 одбор је решио, да се набавка ових плоча према условима изложеним уступи Јеврему Радivoјчићу предузимачу у Широту, ако пристане да лиферује плоче један кв. метар по 10 динара а општина ако предузимач у току ове године узможе лифероваги, да прими и већу количину тротоарских плоча, према потреби својој и горњој цени. За више примљених плоча, да му се узме 10% кауције.

III.

По прочитању протокола лицитације, ГБр. 105 држане 9. Фебр. 1891. год. одбор је решио да се откопавање земље преко велике пијаце између улица Ноћајске и Војничке уступи Светиславу Јовановићу као најнижем понуђачу према прописаним условима а по ценама и то: осамдесет и три паре дин. (0.83 дин.) од куб. метра, да откопану земљу носи у доњу Јованову улицу колико буде требело, а по осамдесет осам паре дин. (0.88 дин.) од кубног метра, за остатак откопане земље коју ће носити на дунавско поље.

IV.

По прочитању протокола лицитације ГБр. 106 држане 8. Фебр. 1891. год. одбор је решио, да се грађење калдрме преко вел. пијаце између Ноћајске и Војничке улице уступи Петку Вељковићу, предузимачу, као најнижем понуђачу, према прописаним условима а по ценама и

Понедељац 18. марта 1891.

Цена је огласима 6 дин. пара од врсте
Претплату ваља слати упутницом на општински
суд а све кореспонденције на уредника
РУКОПИСИ НЕ ВРАЋАЈУ СЕ
Неплаћена писма не примају се.

то: за грађење коловоза по 2.69 дин. (два дин. шесдесет девет паре) од кв. метра, а за грађење тротоара по 2.22 дин. (два динара и два десет две паре) од кв. метра.

V.

По прочитању протокола лицитације ГБр. 107 држане 9. Фебр. 1891. одбор је решио, да се грађење калдрме у Писарској улици између Цариградске и споменичке улице уступи Сави Костићу, предузимачу, као најнижем понуђачу према прописаним условима а по ценама од три динара (3 дин.) по квадратном метру.

VI.

По прочитању протокола лицитације ГБр. 108, држане 9. Фебруара 1891. год. за грађење калдрме у делу доње Јованове улице између Војничке и Љубичине улице, одбор је решио да се ова лицитација као скупа одбаци и друга распише.

VII.

По прочитању протокола лицитације, ГБр. 110 држане 11. Фебр 1891. год. одбор је решио, да се одкопавање земље у новопросеченом Јеленској улици уступи Живку Тришићу, предузимачу, као најнижем понуђачу према прописаним условима а по ценама од једног динара и шест паре (1.06 дин.) од 1. куб. метра.

VIII.

По прочитању протокола лицитације ГБр. 111, држане 11. Фебруара 1891. год. за грађење калдрме у новопросеченом Јеленској улици, одбор је решио, да се ова лицитација као скупа одбаци и друга распише.

IX.

Председништво износи на одобрење предлог надзорне водоводне комисије, да се набавка разних конструкцијских делова од кованог гвожђа потребних при подизању извесних грађевина за нов водовод уступи друштву аустро-угарских државних жељезница као најповољнијем понуђачу, по ценама изложеним у акту водоводне комисије АБр. 392.

По прочитању тога акта одбор је одобрио у свему овај предлог надзорне водоводне комисије.

X.

Одборник г. Коста Д. Главинић, као члан надзорне водоводне надзорне комисије, услед напада путем штампе на савесност и законитост рада водоводне комисије од стране неких предузимача, — објашњује одбору, да је напад неправедан и да га водоводна комисија не заслужује, пошто иста савесно и законито дужност своју врши.

По саслушању тога објашњења, које је г. К. Главинић учинио на основу оригиналних но-

нуда, протокола оферталне лицитације, уговора са предузимачем А. Кенигом и осталих званичака, одбор је изјавио да је са објашњењем г. Костића Д. Главинића, — члана надзорне водоводне комисије као и са радом надзорне водоводне комисије задовољан и решио да се пређе на древни ред.

XI.

Услед акта члана Суда г. Милана Банковића, којим је тражио, да се реши питање о томе, који ће од чланова суда заступати председника општине вар. Београда, одбор је решио, да г. Св. Карапешић члан суда, од сада па до избора председника заступа у свим пословима председника општине Београдске.

О овоме да се извести надзорна државна власт.

Одборско повериштво, изабрato у седници одборској држаној 28. Септембра 1890. год. АБр. 2058/90. КЊ.Бр. 419/90. ради проучавања нове попуде Периклеса Цикоша из Милана за грађење и експлоатацију трамваја у вар. Београду и његовом атару, — поднело је следећи пројект уговора одбору општинском на одобрење:

УГОВОР

ЗАКЉУЧЕН ИЗМЕЂУ ОПШТИНЕ ВАР. БЕОГРАДА И Г. ПЕРИКЛЕСА ЦИКОША ИЗ МИЛАНА, У ИТАЛИЈИ, О ГРАЂЕЊУ И ЕКСПЛОАТИСАЊУ ТРАМВАЈА У ВАРОШИ БЕОГРАДУ И ЊЕГОВОМ АТАРУ.

A.

Општи услови

I.

На основу решења општинског одбора од општина београдска уступа господину Периклесу Цикошу из Милана концесију за грађење и експлоатисање трамваја са коњима и механичном снагом (т. ј. паром, ваздушним притиском и електричитетом) у вароши и њеном атару и то за време од четрдесет и пет година (45).

Трајање концесије рачунаће се од дана званичне колаудације и предаје свију трамвајским линијама саобраћају, и по изјављењу или ћутке добivenом одобрењу од стране свију надлежних власти.

Концесионар је обvezан да овај трамвај сагради о своме трошку, а исто тако да га

[WWW.UNILIB.RS](http://www.unilib.rs)
за време концесије и експлоатише о своме
трошку а у своју корист.

II.

Предузеће ће носити назив: „Београдска варошка железница“ биће протоколисано код трговачког Суда, и повиноваће се, као све остale фирме у Србији, у Краљевини посгођеним законима и наредбама надлежних власти.

Законито седиште предузећа биће: Београд.

III.

За трамвајске линије по варошким улицама употребљаваће се коњска снага; линије пак зи Топчидер и дуж Саве за пренос еспана, као и оне, за које би се нашло да је то удељнице за саобраћај вучење биће махинама.

IV.

Општина се обвезује да „Богојављенску“ улицу о своме трошку доведе у такво стање, да се у њој могу шине полагати, или да издејствује потребно одобрење, да се линија трамвајска може спровести кроз доњи град до „Душанове“ улице. Али, пошто би ово била привремена линија, општина је дужна да најдаље у року од 5 (пет) година доведе „Богојављенску“ улицу у употребљиво стање за трамвај.

Остале улице, којима ће трамвај пролазити, у таквом су стању да се шине могу по њима одмах полагати.

Општина пак дозвољава концесионару, да може за превоз путника са савске линије на гарње Градско поље, саградити и „Drahtseilbahn“.

Општина ослобођава концесионара и трамвајско предузеће од сваког општинског приреза.

B.

Детаљни услови

I.

Уступљене линије упртане су у приложеном плану варошком, који план подписују обе уговарачке стране, а јесу ове:

ПОСЛАНСТАВ

РАЗВАЛИНЕ ВИЛДЕНФЕЛСА

ПРИПОВЕТКА

Ф. ГЕРШТЕГЕРА

Превод с немачког.

(наставак — 3)

„Није он тако хрђав, као што мислиш, рече девојка, истине мало је супров, та он је по свetu много путовао, а можда је зато узео зуб на мене, што нећу да се удам за онога коме меје наменуо. Та он и отац добро познају Розу и знају да, како она каже, онако мора бити па ма шта било.“

„Они ће те дотле наговарати —“

„Не бој се, на једно уво примим на друго пустим, до срца ми не допиру њине речи. Ослони се само на мене. Сад већ морам ићи. Ис-

1. Са коњима (или махинама ако и где надзорна власт то одобри.)

Од пристаништа пароброда, Савском улицом до „Савског стоваришта“, овом улицом до улице која је у продужењу насила од железничке станице, па насила до железничке станице.

Ова је линија привремена, и она ће служити само дотле док не буде ће готов, а онда мора ићи савском обалом, почев од града и Савакапије до пресека са насила који води од железничке станице ка обали савској.

2. Са коњима:

Од железничке станице споменичком улицом до „Славије“; у вези са крагујевачком улицом.

3. Са коњима:

Од „Славије“, крагујевачком до Обренове улице, Обреновом, марвеним тргом (у продужењу фишегџијске улице), Марковом, краљ Милановом, цариградском, преко позоришног трга, Васином, Узун-Мирковом, горњим градским пољем, богојављенском, на Сава-капију, а одавде савском до паробродског пристаништа.

4. Са коњима:

Сајузна линија од краљ Миланове, Марковом, марвеним тргом, фишегџиском улицом до тркалишта, па по новом друму до новог гробља.

5. Махинама:

Топчидерска линија од раскршћа улица споменичке и кнез Милошеве па овом и топчидерским друмом до самог Топчидера.

6. Са коњима или махинама:

Од гостионице „Српског Краља“ доњим градским пољем, обилазећи градски терен, до Душанове улице, па овом, видинском болничком палилулском тргом и ратарском улицом до тркалишта.

II.

Концесионар обвезује се започети радове најдаље у току од три месеца рачунајући од дана кад буде писмено извештен,

чујаће звонце! Мора да је много гостију дошло. Збогом Бруно — “

„Кад ћемо се опет видети?“

„Хоћеш ли ти бити још сутра у вече овде?“

„Хоћу, али зар да цео дан —“

„Буди сутра у јутру око 9 сати на путу ка развалинама, можда ћу моћи на по сата доћи. Радним дапом имају људи више после а ми више времена Сад збогом Бруно. Пољуби се и отрча кући. Није могла да уђе неопажена у кафанију јер јој је отац баш тада, с бокalom у руци, изашао из подрума и са врата поче љутито:“

Шта? Зар ти нисам забранио да се с тим „племенитим гојлом“ састајеш? Ипак си се сада с њиме разговарала! Кроз подрумски прозор видео сам вас!

Није он ништа крив шта је племић. Зар бија била што крива кад би и ми били племићи.

Али он нема ништа осем своје отмене главе, исловаше кафанија, мислиш ли да он нас не презире.

„Да је горд, неби облетао око механичке ћерке“, одговори девојка.

„Једном речи не триим да се с њим састајеш.“ Кад сам га понудио да ступи у моју рад-

да је надлежна власт потврдила уговор. У случају да концесионар не би у реченом времену започео радове, губи и кауцију и право на концесију.

Концесионар обвезује, се саградити и предати саобраћају све горе поменуте линије (осимизмена које би се утврдиле споразумно између општине и концесионара) најдаље за 2 године од дана када му улице и друмови буду предати

III.

Све линије биће саграђене по пројектима које треба општински одбор да одобри. Ове пројекте по одобрењу потписаће општинска власт и концесионар.

Оригинални планови чуваће се у општинској архиви, а концесионар ће се служити само одостовереним копијама које су израђене о трошку концесионара.

IV.

По улицама које су уже од 8 и по метара између тротоара поставиће се само једна пруга а у оним улицама, које су шире од 8 и по метара између тротоара моћи ће се поставити и две пруге.

V.

Концесионар обвезује се обдржавати у добром стању калдрму између шина. У случају да би се калдрма покварила због нивелације, концесионар ће поставити о свом трошку колосек по новој нивелацији а без икакве накнаде за то. Концесионар је обавезан одржавати чистоћу између шина и по 30 сантиметара са сваке стране.

Концесионар ће моћи кратке нове линије градити или већ саграђене премештати само са одобрењем општинског одбора, такође о своме трошку.

VI.

Концесионар се обвезује, да грађење трамваја тако врши да се јавном саобраћају што мање смета.

њу и постане домаћин, шта је он на то одговорио? Не може да увреди своју породицу! До ћавола! Немају ни леба да једу, а она матара, напућена бароница носи ону стару отрцану свилену хаљину само нека је свила и чипка, па још и перо и цвеће за шеширом. Ако ми још једном пређе преко прага, Боже ми прости, пре ће изаћи него што је ушао.“

„Али отац. —“

„Одлази! У соби је пуно гостију а ти се проводиш у азалији са тим нитковом; вуци се унутра и понеси овај бокал — биће боље.“

Роза за тренутак стаде: крв јој се при последњим речима у жилама следи и неком чудноватом жестином севаху јој очи — али то беше њен отац — није му се смела противити. Са тешким уздахом, који јој се из дна душе оте, узме бокал и упути се на посао, а кафанија Павле Јохус, не бринући се баш много за госте своје, оде у своју собу и закључу се.

Навле Јохус дуго времена није баш ужио најлепши глас у Велхјаму и ретко му је ко могао бити присни друг. Беше супров, ћутљив а имао је и ту хрђаву навику, да кад с киме говори, не гледа човеку у очи, но час у једно

VII.

Места где се буде радио, морају бити поноћу осветљена, а по потреби и чувана нарочитим стражама.

Концесионар ће се новиновати свима правилима и наредбама, које полицијска власт буде издавала у интересу јавне безбедности.

VIII.

Концесионар се обвезује да поправи о свом трошку све штете, које би при грађењу трамваја нанео цевима за водовод, осветлење и свима другим оваквим грађевинама.

IX.

Линије ће се предати јавном саобраћају пошто их надлежне власти испитају и одобре. Али та инспекција мора следити најдаље за 15 дана пошто концесионар буде тражио од надлежне власти да изврши преглед — а у других 15 дана, општина је дужна да саопшти концесионару своје примедбе, које би условљавале дозволу саобраћаја.

Ако се по истеку тога рока не учине никакве примедбе, па било да општина одобри или не одобри саобраћај оних линија, за које би концесионар јавио да су потпуно готове, узима се да је концесионар овлашћен да их преда саобраћају без икакве друге формалности.

X.

Општина има право контроле над грађењем и квалитетом потребног материјала, и да нареди извршивање радова по плану и наредбама претходно утврђеним.

XI.

Спорове међу општином и концесионарем о доброти материјала и конструкције, решаваће г. министар грађевина и то без апелате.

XII.

Правила за службу и саобраћај под-

час у другој раме. Поред тога знато се је у вароши, у којој ни једна породична ствар не може бити тајна, да је он своју покојну милу и љунку жену увек тукао и с њоме хрђаво поступао, која се је услед тога а и због брига за опстанком полако али сигурно гробу приближавала.

У то је време Павле Јохус са својим имњем јако посрнуо; картао се и много новаца изгубио, услед чега се је пићу одао, те му је ретко кад какав поштен гост у кафани долазио а по вароши се простирао и такав глас, да ће му се у скоро кућа за дугове на добош прорадти.

Његов син од прве жене, Фрања, био је међутим на страни; није могао да се са својом мањешком слаже, јер је ова хтела да га сачува од оног, од чега није могла свога мужа. Био је вештак, како он говораше, челикорезац и литограф и имао је намеру, да се као такав на Рајни настани.

Кад му је умрла жена, онда је тек Павле Јохус увидео, шта је с њоме изгубио и како се је о њу огреши. Дуго ју је жалио и за њом тужио. Оставио је и пиће. Латио се свога дозмалука пријеждије, и ма да је још једнако

неће концесионар општинском одбору на одобрење, а овај је дужан да их у року од 15 дана одобри или исправи.

По истеку тог рока сматраће се да су правила одобрена без другог одлагања.

XIII.

Цене за путничке билете ове су:

За једну вожњу на ма којој (једној) линији (изузев ону топчидерску) без пре лажења на другу линију плаћа се 10 пр. динарских.

Деца која се држе на крилу, неће плаћати ништа.

Војници до наредника закључно и деца до 9 година закључно плаћају половину установљене цене. Писмоноше, разносачи депеша, ватрогасци, полицијски и општински послужитељи и чиновници, кад иду службеним послом не плаћају ништа; али у том случају у једна иста кола не могу ући њих више од четвртице јавних служилаца, осим у случају пожара и других сличних потреба (force majeure).

Сваки путник има право понети собом, бесплатно кофер, завеждај или што друго, чија запремина неће бити већа од 50×20 сант. а највеће тежине до 10 кила. Ове ствари мора путник држати на коленима, како не би сметао другим путницима.

За вожњу на топчидерској линији плаћаје се 30 пр. дин. А за вожњу из ма ког краја вароши до Топчидера плаћаје се поред горње таксе од 30 паре само још 10 паре, тако да ће се за вожњу из ма ког краја вароши у Топчидер плаћати 40 паре дин. односно половину (чл. XIII) или оваква вожња мора бити у једном и то најкраћем правцу.

XIV.

Концесионар обвезује се издати народите аbonама-билете за ђаке за четири вожње дневно по 3 динара месечно.

XV.

Концесионар неће имати право, да тра-

мало гостију имао, ипак се чинило, као да му се имовно стање мјело по мало поправља. О продаји куће не беше више ни речи шта више и дугове је мало по мало исплатио.

Кад је Роза дорасла да је могла сама гостије служити, привукла је љубазношћу својом приличан број гостију. У опште је ова млада девојка за своје године била необично одлучна и лепа, због чега су је Велхажци и прозвали лепотицом.

Али од кад Јохусу толико новаца? Та сваки је могао знати да му радња није могла толико доносити. За последње 2 године куповао је виноград за виноградом. Једни говораху да му је син донео доста новаца са стране; неки опет да је Јохус паследио нешто — али од Јохуса то нису могли дознати, јер је сад више не пакад био повучен и ћутљив, али што се не може порећи, уредан и добар домаћин. Новац није расипао и трајно као пре, ма да је сада веше имао, него је разумно њиме располагао и пошто није никоме ништа више дуговао, то се није никога ни тицало, од куда му.

Фрања син му, није дуго остао у кући и говорило се као да хоће за себе да живи у Велхажму. Но ако је о томе и мислио, морао је

жи какве оштете од општине у следећим случајевима:

а) Ако јавна кола без зле намере, по случајно, буду покварила шине или пругу.

б) Ако за неко време а по полицијској наредби буде прекинут саобраћај трамвајски, услед потребних радова око калдрмиша или поправке водовода, постројења за осветљење и т. д.

Али овај прекид не може трајати дуже од деведесет (90) дана, и у таквим случајевима концесионар ће моћи, са одобрењем општинског одбора, о своме трошку привремено положити шине у којој суседној улици.

в) Ако по наредби надлежних власти, буде за неко време прекинут саобраћај приликом јавних светковина и прослава. Али овај прекид и може трајати дуже од три (3) дана

г) Неће имати права на накнаду ма какве штете од општине ни у коме случају сем ако би општина са својим радом противним обвезама њеним у овоме уговору оштетила концесионара.

XVI.

При потпису уговора концесионар ће положити каузију од 20.000 динара, било у новцу било у српским државним хартијама. Ова каузија вратиће му се када све напред побројане линије буду примљене и предате саобраћају.

XVII.

Уговор овај важи за концесионара од дан кад буде потписан, а за општину од дана, кад га надлежне власти одобре и потврде.

Ако постављање линија на којима ће бити тегљење коњима или махинама, буде зависило од одобрења владе, општина се обавезује, да ради те да се то одобрење издејствује.

XVIII.

Ако концесионар не буде испуњавао оба-

тај план напустити с тога, што му ово мало место неби могло давати довољно после. Довоје је са собом и друга, младића из Берлина, који се је врло лепо одевао, увек рукавице носио и наравно после првог дана смртно се у Розу заљубио па ју је чак и просио, у чему га је њен брат својски потпомагао. Роза га међутим одмах с почетка није могла трпети јер је имао на себи нечег одвратног и безобразног, а кад га је Роза сасвим јасно и одлучно одбила, морао се је најпосле сасвим оканути

Услед тога се је Фрањајаја посвађао с Розом и пошто се никако нису могли слагати, преселе се обојица у већу варош Хеленхоф, сат и по од Велхажма и даље од Рајне. Тамо се настане. Фрањаја је кад и кад долазио у Велхажм и никад није пропуштао да својој сестри о другу своме говори, по увек узалуд.

(наставите се)

www.unilib.rs
везе назначене у одељку Б. под П. мора платити у име казне:

За прво тромесечје одлагања по	100 дин.
За друго "	200 "
За треће "	500 "
За четврто "	1000 "

и то за сваки километар несвршен, од сваке линије недовршene а без апелате.

Осим тога концесионар ће изгубити концесију и своју кауцију, ако и после ове четврте казне, не доврши линије у року од месец дана.

У случају нетачног исплаћивања казне, општина ће је наплатити из кауције, а концесионар је дужан, да ову у року од 10 дана допуни до 20.000 дин. Не учини ли концесионар то у прописаном року, општина ће потребну суму наплатити из непокретног или покретног имања трамвајског предузећа.

Ако би била немогућна ова наплата, концесионар изгубиће кауцију и концесију и цела имовина предузећа припадаће општини. По себи се разуме, да ни једна од ових казни, неће се моћи применити у случају неодољиве силе. (force majeure).

XIX.

По истеку концесије, концесионар је дужан да преда општини у добром и у потпуно упо требљивом стању цео материјал покретан и непокретан (као: све линије, зграде, теглећу стоку, машине, кола и т. д.) без да на њима буде каквог терета, или о бавеза, а разуме се без икакве накнаде за то од стране општине.

XX.

Ако за 15 дана по коначном одобрењу концесионар не би отворио линије јавном саобраћају, или ако се саобраћај на једној линији прекине за три дана узастопце, општина ће у оба случаја имати права да отвори саобраћај на рачун концесионара.

XXI.

Особље које долази у додир са публиком, мора да буде српске народности, или барем добро познавати српски језик. Ово особље ће носити униформу, коју општина буде одобрila.

XXII.

Преписка између општине и концесионара водиће си само на српском језику. Тако исто биће српски написани и сви надписи на колима, уреди, објаве, билети ит.д. Општина ће моћи тражити од друштва, да на колима буде намолован и општински грб.

XXIII.

Концесионар се обvezује да набави бар једна пристојно укraшena мртвачka колa за пренос мртваца од Обренове улице до Новога гробља.

Облик ових кола као и систему локомотива и обичних кола, има да одобри општински одбор.

У мртвачким колима мора бити осим места за мртвачки сандук још осам седишта за свештеника и најближе сроднике.

За оваква обично укraшena мртвачka колa, плаћаћe сe за одлазак и повратак од и до Обренове петнаест (15) динара.

За бољe уkraшena мртvачka kol, pлаћa ћe сe 30 дин. а за и од ових бољe ukrashena мртvачka kol, pлаћa ћe сe 50 дин. (pedeset dinara).

За свакa обичna kolа сa 32 sedišta, koja bi išla uz мrтvачka kol, pлаћa ћe сe за odlazak i povratak 10 динара.

Петина таксе за мртvачka kol припада општини.

Сиротињu којa не pлаћa ni пренос ni укуп (гробницu), концесионар мора преносити бесплатно.

A она сиротињa, koja добијa од општине amo бесплатan пренос, pлаћa ћe za мrтvачka kol samo половинu прve таксе od 15 динара, dakle 7 и по дин.

Концесионару сe пак дозвољавa, da можe преносити и по два мртваца за којe сe пренос ne pлаћa, aко сe деси da јe погреб u истo време, aли ni у ком случајu несме сe iшчekivati dok сe донесе и други мртvač, već aко јe јedan tu, mora сe он одмах и преноситi.

A за пренос oваких мртваца, утврђујe сe време od 10—12 пре и od 2—4 часа по подне.

XXIV.

Концесионар ћe одговарати за свакi не срећni случај, проузрокован u време вожњe непажњom персонала (особљa) или збog трамвајскe konstrukcijе.

XXV.

Концесионар имa право првенства na устројство и експлоатисањe свијu трамвајskих линијa u атарu општинске београдске, aли само под иначе једнаким условимa.

Рок трајањa концесијe за ove новe линијe, утврдити нарочитим уговором.

XXVI.

Сви спорови измеђu општине и концесионара решаваћe сe изабраним судом za којi ћe свакa strana birati по двојици судијa, a ovi izabratи председникa, aко сe обе strane nebi saglasile same u изборu председника.

XXVII.

Tрошкови око потврђивањa уговорa па дајu на терет концесионару.

XXVIII.

Уговор oвај написан и потврђен u два равногласна примерка, имаћe свакa утова рајућa strana za своje управљањe.

ОПШТИНСКЕ ВЕСТИ

Билет становањa. Сви надничari без разлике рада, дужни су пријавити сe општинском суду, где ћe доказати, da сe занимајu nadnicenjem и пријавити улицu и кућu свoga становањa. Таквимa ћe суд издавати билет становањa aко приведу још и јемство od два грађанина. Надничар мора

билет увек носити, и на захтев власти показати, као и газдамa или онимa, којi пријају истe на надницu. Газдамa и осталиma сe обраћa пажњa, da u nadnicu ne пријају nadничare, док им билет ne покажу, a којi ga немa, треба ga вlasti одма пријавити или упутити суду општинском, где ћe билет добити. Све ово важи и за праљe.

Ко овако не учини одговараћe по закону.

Трамвај. Ових дана одборско поверишиштvo свршило јe свој rad око проучавањa понуде Periklesa Цикоша из Milana u Италиji за грађeњe и експлоатисањe трамвајa u var. Beogradu. Одборско je поверишиштvo израдило и напрт уговорa којi bi сe имао сa понуђачем закључити, a којi напрт уговорa u данашњем бројu u целини доносимo.

O претресу напртa ovog уговорa već se две одборске седнице бавe и имa изгледa да ћe сe исти сa врло малим и незнaтним изменамa примити, te ћe сe према томe u кратком времену улeштati Beograd и сa овом модерном установом.

Kao шto сe из напртa уговорa види, услови су врло повољни a цене вожњe тако ниске да ћe свакi moći целu варош и Topličider за багателu обићi.

По уверавањu понуђачa можемo сe напати, da ћe сe već na jesen ove године неке линијe пустити u саобраћај.

Седнице. У прошlim двемa недељамa држанo јe седам одборских седница. У две ма последњим претресан јe и напрт уговорa за трамвај. Данас ћe сe држati редовна седница сa овим дневним редом:

1. Хитne ствари.

2., Лидитацијe

3., Продужењe претреса уговорa o трамвајu.

4., Извештај одборског поверишиштva за грађeњe основне школe.

5., Избор грађана за пријем и оцену ствари којe ћe набавити за војну потребу u 1891. год.

6., Накнадни избор грађана за присуствовањe при испитивањu криваца код истражних властi.

7., Уважeњe оставke чланова одборa цркve Светогa Марка и избор других чланова.

8., Извештај одборског поверишиштva за преглед рачуна пописног поверишиштva судa опшt. београдскe.

9., Извештај пописног поверишиштva судa општинског o свршеноj радu и накнадно одобрењe нужних издатакa.

10., Акт управе вароши Beograda o апсанамa.

11., Молба друштva за помагањe и вaspitaњe сиротnе, a ишуштене деце da сe његовим учитељima дајe додатак из општинске касе.

12., Молба народног позоришta за помоћ.

13., Молба друштva за улeштati савскогa kraja.

14., Акт духовнога суда о цркви Св. Александра Невског

15., Акт Министра народне привреде о установљењу више поштанских и телеграфских станица у Београду.

16., Предлог г К. Главинића одборника за осигурање општ. зграда и халачијевих плавова.

17., Избор повериштва за израду правила за кланицу.

18., Реферат контролног одсека о поништавању бобичавог меса

19., Извештај о приходу новога гробља.

20., Молба фабрике палидрваца, да се ослободи плаћања кирије.

21., Жалба касара противу правила за клање стоке у Београду.

22., Предлог г. Раденка Драговића одборника да се стенографске белешке штампају у Општ. Новинама.

23., Понуда А. Ђ. Кумануди, Соломона Леви и Хајима Азријела за откуп њихових кућа или узимања истих под кирију.

24., Молба Алексе Матића телала.

25., Предлог г. Андре Одавића одборника, да се одборници који не долазе на састанке казне и у новинама објављује.

26., Молба Ђоке Торбаревића трг. овд. за месно кафанско право.

27., Молбе и уверења.

дима, електричном осветљењу, за који је циљ још 1889 год. направљен зајам од 10 милиона динара, на који се плаћа амортизација са интересом годишње 700.000 динара. Али огромност трошка око таквих радова као да затхева много веће расходе него што се мислило при њиховом пројектирању и закључивању зајма. Које усљед тога, које услед огромних плата персоналу употребљеном на општинским пословима, које усљед честих бескорисних трошка на разна дочекивања и испраћивања којима је софиска општина највише изложена, укупна су висина је овогодишњих расхода попела се на такву висину да стварна су висина прихода, која се ни у прошлјој години није могла реализирати, изгледа сувише у минијатури према горостасном сумом расхода. Да би приход колико — толико одговарао расходу и да би се дефицит колико је могућно мањи показао, општички одбор ударио је у удвостручавање и утростручавање позиција прихода, правдајући доста напивно свој поступак „јер друкчије нема могућности да се покрију расходи.“

Међу многим другим уображепим приходима у буџету се вели: сума изванредних прихода од министарства војног увеличана је с тога, што је министарство у прошлјој години заузело многа општинска места за војну школу и артиљеријско сместиште, па на основу тога претпоставља се, да ће и ове године заузети још многа друга места, за која ће морати платити 1,800.000 динара и — ништа мање. За тим се претпоставља, да ће се у овој години подићи многе куће; и на основу те претпоставке надовезују се сијасет других све са удвострученим приходима од „дозвола за зидање и дозиђивања приватних здања, од ћерамициница, од цигљана, избацања измета и мн. др. Сем овога одбор предпоставља и гласа државну субвенцију од 500.000 динара за „улеђавање“ престонице и министарство унутрашњих дела, коме је поднесен пројект буџета на потврду, одобрава поднесени му буџет с једином приметом, да се сума од 3.000 динара која се одређује кмету на представљање општине, скине на 1800 динара. За државну субвенцију од 500.000 дин. напомиње, да ће се дати општини ако је пародно сабрање одобри.

Да није оно ако могло би се помислити да министарство пије ни погледало на уображене суме прихода у буџети, него да га је одобрило онако као што га је изгласао и усвојио општински одбор, али после ове ограде види се, да и оно сумња да ће се скupiti толико прихода и да се у опште мора претпостављати, јер иначе нема могућности да се — бар пред светом — покрију расходи, који су на жалост истинити и ослобођени сваке хипотезе.

Према овом новом буџету на сваку живу главу у бугарској престоници: било човека или жене, малог или великог, детета у дупку, или колевци, долази по 180 и више динара годишње! Познавајући економско и привредно стање већине становника

бугарске престонице, ми можемо с поузданошћу рећи да се уображена су висина прихода неће скupiti, да ће се наведена су висина расхода доиста утрошити, а можда неће ни достићи, и да ће се кроз кратко време морати опет потражити банкарске радње за нове милионе, којима ће овога пута бити главан циљ покриће дефицита.

Знајући добро каквом суновратицом свршавају све општине, које праве зајмове у циљу покрића дефицита, ми не можемо завидети улеђавању града Софије, јер ће га то улеђавање упропастити економски и финансијски.

РАЗНО

Војена снага у Кини. (СВРШТАК). Садашња организација војске оснива се на стару т.ј. на ону, коју је увела у живот имао неколико столећа, владарска кућа „Манџу.“ У оно доба војска је била подељена на 4 корпуза, који су се по боји заставе и називали бели, жути дрвени и плави корпус. Сваки је корпус бројао — 5000 ратника. Доцније овим 4 приододадоше још други четири, па даље док 1881. год кинеска редовна (?) војска није бројала 250.000 ратника. Сем ове војске у доцније доба устројише и неку врсту народне војске „Лу-синг“ која броји око 680.000 ратника. Ова народна војска налази се већим делом на папиру, а и оно што постоји оружано је копљама и штитовима. У случају потребе ова војска више би сметала но помагала.

Данас Кинеска редовна војска броји од 120 до 160000 војника, који су одлично оружани, прилично извежбани, а под командом страних официра. Велика је незгода што је та војска размештена по удаљеним границама огромног царства, тако да оно што остаје у Пекингу, једва би могло да спречи какав грађански устанак а камо ли да одбрани престоницу од каког нападају са стране.

О једној брзој концептацији не може да буде ни говора, пошто уређених друмова и нема, само воденим путем дало би се нешто и постићи, али Кина осим неколико ратних лађа, нема никаквог уређеног паробродског друштва. Набавка потребне количине хране за једну оперативну војску текла би тако, да би поједина оделења морала да скапају од глади. Кинеска влада ради сада живо на уређењу војске. Изгледа као да увиђа своје мане, да види своју слабост. Оружала је и разместила војску дуж руских граница. Они се Русије највећима боје, они стрене да би могло у скоро то „небеско царство“ да се преобрази у „земаљско!“

Н. В. И.

ПОСЛЕДЊА КРИЗА У ЛОНДОНУ

За нешто годину и по четири главна светска трга: Берлин, Париз, Лондон, Њу-Јорк, претрпела су бочне ударе, у

којима се огледа кривична пресуда извршених престула.

У Паризу је пропао *Comptoir d'Escompte* што је хтeo да диктира закон произвођачима и потрошачима бакра; Берлинска берза пролазила је кроз мучну кризу, што је — верујући у извештачено успевање домаће индустрије са њепим заштитним режимом — била тако рећи задављена акцијама индустриских друштава и банака, које су се по врло високу цену продавале; — Американци су добили *Silver Act* и бил Mac Kinley-а, којима је изопачен услов њиховог трга, раздражено сне кулисање и лата лажна цена акцијама жељезница, које не доносе никакву дивиденду; у Лондону опет низ погрешака је врло дугали пајвећи узрок тешкоћа састојао се у претераности кредита, који су европски капитали, помоћу својих посредника, отворили Аргентинској републици.

Ми огде ограничавамо број чинилаца, који су се поступно развијали и задавали тешке ударе великима светским трговима. То чинимо поглавито с тога, што би и нас подробно излагање одвело далеко у прошло годишње догађаје, који су мање-више израдије познати нашим читаоцима.

Па ипак морамо да се осврнемо бар на догађаје при свршетку 1890. год., како би боље могли да оценимо данашње стање, које се управо оснива на тим догађајима.

* * *

Од свију напред споменутих удара најсилнији био је новембарски удар у Лондону.

Ми смо напред споменули неке чинице, који су се, или за себе или удржени с другим, поступно компликовали и припремали догађаје. Али се тих чинилаца има многих других, много даљих, много скривених, који су не мање утицали на већ нездраво стање прве енглеске банкарске куће, која је управо и пренела кризу на све главније европске тргове, а поглавито на лондонски трг.

Тако на пример премештање или боље рећи деградирање капитала, које се врши непрестаним обнављањем државних зајмова облигација вароши, хипотекарних банака, или индустриских друштава имало је такође свога посредног утицаја на заплет финансиског тргова. Гомилање капитала данас се врши много лакше и много брже но икада до данас; у времена изнемогlostи, која обично следују за периодама сјајних успеха, капитали бивају плашљиви и теже више да буду уложени привремено на берзи, или у куповању разних покретних вредности, у место да потраже излаза у индустрији и трговини. Такав се је имено случај догађао у прошлој години. Успоравање у великом предузетим јавним радовима у Европи, пре-
лаз жељезничке мреже у Пруској у државне руке имале су такође свога утицаја на обрт стања. Услед оваквог стања у Европи интересна стопа почела је знатно да опада; владе не само Немачке, Енглеске, Русије него и другостепених држава кори-

стиле су се овом угодом да изврше замену својих зајмова. Банкари опет користили су се европским миром и намамили које сензацијским проспектима, које услужном — поткупљивом — пресом, лаковерну публику да улаже свој новац у предузећа и зајмове који нису пружали довољне сигурности за њу. Тако је и Грчка па и сама Португалија могла да пласира своје зајмозе по цену која можда је одговарала течају на тргу или није одговарала опасностима које изгледају за повериоце.

Па ипак, поред све несигурности европских тргова, опасност се је јавила са оне стране Атлантика; из земаља Јужне Америке, које карактеришу песталност политичку и у којима највише избија на површину одсудно презирање основних услова доброг финансиског управљања.

По својим трговинским односима Еглеска је за дugo била банкар ових земаља; она је ту градила жељезнице, оснивала банке, давала зајмове. Све док је она била једини господар ових тргова, она је могла да принуђава Аргентинце на извесне уздржљивости, али кад су се јавили немачки и француски банкари и предузимачи са својим капиталима и утакмицама; кад је извоз из Плате узео велики размер у напредовању, — дотле мирне — радне — становнике спашао је некакав наступ за глупом величином и огромним богаством. У претераности наступа ови су држали да је довољно само покренути машину за штампање новчаница обвезница народног, провинцијалног и хипотекарног дуга па да се створе стварне — истините — вродности. Јадници, веровали су да се све може обратити у папир: и земља и куће; Европа им се показала благонаклони зајмодавац да есконтишу и садашњост и будућност своје земље.

У свима зајмовима и пословима аргентинаца највише су били ангажовани Енглези, а па првом месту банкарска кућа *Baring Brothers and Cny.* Као непосредни узрок кризе сматрају се послови на водама Буенос Аероса, усљед којих лондонска кућа Баринг имала је да исплати другу половину својих акцепата из Буенос-Аероса, повучених од агента јој С. Б. Хела, у 100 мил. дин. Међутим пасива Баринга већ је достизала близу 500 мил. динара, са огромном сумом повучених трата из Буенос-Аероса. Ну, можда ови неби били доведени до стапа у коме су дошли, да је ситуација Енглеске банке била повољнија.

На неколико недеља (1. јула 1890. год.) после угушене револуције, која је крвљу запљускала улице Буенос-Аероса и донела пад преседника републике Јуареза Селмана, Енглеска је банка подигла своју есконтну стопу на 5%. И ако тада је биланс банке није оправдавао ово подизање ескonta свет је веровао у мудрост и основане — здраве — разлоге гувернера банке г. Лайдрела. Ово поверење поколебао је глас, да је г. Лайдрел световао Барингелима да ограниче мало своје пријеме, о којима се

већ пре тога наговештавало, како су јако ангажовани у аргентинске послове, како република није у стању да исплаћује купоне са прошлим и приспелим роковима, како је она дотле иссрпела своје финансиске изворе да нема одкуда да исплаћује ни пајнужније потребе из Европе у металном новцу, како се усљед таквог стања воде преговори за нов зајам републици и како је криза на прагу, а ехо ове одазваће се много силније него што се мисли на главну банкарску кућу у Лондону. Повуке агента Баринга — С. Б. Хела из Буенос-Аероса на лондонску кућу већ се нису више тражиле и примале као прсће, јер се дosta јасно примећавало, како је ових сувише повучено, и свет је почeo јавно да говори како је та и та банкарска кућа заплетеана у аргентинске послове, да ће му чно испливати. Пасива куће Баринга изпосила је тада 525 милиона динара.

У почетку јесени финансиска атмосфера у Лондону била је бурна; при крају октобра паде су пет већих кућа. У Њу-Јорку при крају октобра букула је ужасна берзанска криза, која је гомилала пропasti и банкротства. Интерес на зајмове достигао је невероватну висину од 10%. Биланс Енглеске Банке показивао прекорачене границе за издавање новчаница, коју јој обележава 1844. год. акт С'ра Роберта Пила и Лорда Оверстона. Али она још није преузимала никакве мере да заштити излаз свога златног stock-a; док 8. новембра није изненадила финансиски свет. Под изговором како је некакав париски банкар дигао из Банке 90.000 Ф., она је подигла своју есконтну стопу на 6%. Усљед овакве мере разне државне артије поле су са $\frac{1}{2}\%$ у Лондону; чек пак на Лондон скочио је у Паризу на 25. 35. Већ је било тада јасно да скоку секонтне стопе пису били узрок оних заистовр наведених 90.000 Ф., него критично стање куће Баринга, чији су акцепти препуњавали касе бачине, и с којима је ова имала узајамне односе. Успомена па панику 1866. год., која је донела пропаст куће Оверн Гвијни и комп. са пасивом од 150 мил. динара — задавала је најозбиљније бриге банкарима, трговцима па и самом Лорду Солсберију и ови су тражили начине да избегну нову кризу.

Биланс Енглес. Банке на дан 14. новембра оказивао је знатно прекорачене металне готовине и резерве са издавањем новчаница, и с дана па дан ова је разлика била све већа. Док су на једној страни тражени начин и средства да се спасе кућа Баринга, гувернер Енг. Банке погађао је са Француском Банком једну позајмицу од 3 милиона фунти стерлинга и руском владом од 1,500.000. Times од 15. новембра поред своје уздржљивости, да сакрије опасност, испаја је — истину замотаним речима — проговорио како је једна велика кућа у неvoži. Међутим како у Паризу тако у Брислу и Берлину знали су прави узрок онашности.

Пад тако велике банкарске куће, чије је потписе признавао и примао готово цео свет; чији су послови представљали огромне цифре; са ствојим најпрострањенијим одношјима по свима светским трговачким тачкама, довоје би несумњиви пораз целом низу банкара и трговаца са којима су имали везе Барнги, а можда би поколебао и саму Енглеску Банку, па зато се је онако мудро ћутало у Лондону. Али су нужде, у којима се налазили Барнги, биле нагле, јер се приближавао рок 100 мил. динара повучених од С. Б. Хела из Буенос-Алероса.

(Свршиће се.)

ОБЗНАНА

Према наредби команданта места од 11 тек. месеца Бр. 23. имају се сви они резервни официри, који пису положили заклетву 18. тек. месеца у 11 сати пре подне заклети. Заклетва ће се извршити у канцеларији Гарнизона Београдског.

Господа резервни официри имају са собом понети и писмену заклетву утврђену својим печатом.

Г.Г. резервни официри биће обучени у произвољном оделу, т. ј. каково имају, но ако би се десило, да који од г.г. резервних официра нема никаквог официрског одела, дужан је доћи у Дивизиски штаб 13. тек. месеца у $5\frac{1}{2}$ сати по подне.

Из канцеларије VII. пуковске скружне команде Бр. 2442. 11 Марта у Београду.

ОБЗНАНА

Сходно распису господина министра војног ФБр. 775, од 1. Фебруара тек. год. овим позивају се сви регрутчи двогодци и петомесечари из Београда, који су регрутовани у прошлој 1890. години и оглашени за способне, да овој команди престану тачно 31. марта тек. године, у 8 сати пре подне у Горњи град, одакле ће се упутити на одслужење свога рока у сталном кадру.

Тако исто позивају се и они регрутчи двогодци и петомесечари из ранијих година, који су до сада били привремено неспособни, а прошлогодишњом регрутном комисијом, пађени су за способне.

Ко овоме позиву не буде сједовао, искушиће члан 14. закона о устројству војске.

Из канцеларије VII (боградске) пуковске скружне команде. Број 2461. 12. марта 1891. год. у Београду.

СТЕЧАЈ

Општини вар. Београда потребан је један цртач инжињерски.

Молбе са потребним сведоцбама примаће се до 1. Априла о. г. закључно. У молби треба означити и величину плате,

испод које се молилац неби хтео службе примити.

Од суда општине Вар. Београда, 3. марта 1891. год. А.Бр 457.

ОПШТИНСКЕ ЛИЦИТАЦИЈЕ

У грађевинском одељењу Суда општине вар. Београда, држаће се следеће јавне усмене лицитације и то:

I.

На дан 9. Априла тек. год. од 9—12 сати пре подне за грађење калдрме са дотераним каменом у Вук Караџићевој улици.

Кауција 620 динара.

II.

На дан 9. Априла тек. год. од 3 до 6 сати после подне за грађење калдрме у Которској улици.

Кауција 3000 динара.

III.

На дан 10. Априла тек. год од 9 до 12. сати пре подне за грађење калдрме у Грочанској улици.

Кауција 1800 динара.

IV.

На дан 10. Априла тек. год. од 3 до 6 сати после подне за грађење калдрме са дотераним каменом у Једренској улици.

Кауција 1700. динара.

V.

На дан 11. Априла тек. год. од 9 до 12 сати пре подне за грађење калдрме са дотераним каменом и простим и грађење макадама у улици Топличином Венцу.

Кауција 2660. динара. и

VI.

На дан 11. Априла тек. год. од 3 до 6 сати после подне за грађење калдрме са дотераним и простим каменом и грађење макадама у Душановој улици.

Кауција 8000 динара.

Кауције се полажу у готовом новцу или у државним папирима.

Ближи услови, предрачуни, планови ситуациони и попречних профиле могу се видити у грађевинском одељењу Суда општине вар. Београда сваког радног дана, за време канцелариско и при лицитацији.

Од стране суда Општине вар. Београда 15. марта 1891. год. ГБр. 258.

Суд општине вар. Београда на дан 20. марта ове године даваће под закуп путем јавног надметања (земљиште) своје, утрину за попашу које је у 14 парчета, а има простора 400 хектара.

Лицитација држаће се у рачуноводном одељењу суда општинског, од 9—12 пре, и од 3—6 сати после подне, у које ће се време закључити.

Кауцију полажу српски грађани 300, а страни 600 дин.

Услови лицитације могу се видети у рачуноводству пре, а и па дан лицитације.

Из седнице Суда општине вароши Београда 16 марта 1891. год. у Београду. Бр. 4170.

БИЛЕТЕН

О РАВАЊУ, БОЛОВАЊУ И УМИРАЊУ У БЕОГРАДУ

Од 1—10 марта 1891. године

A.) О РАВАЊУ

Рођено је свега 55. деце и то: 21, мушки и 34 женско. Православних 39, римских 8, евангелиских 2 јеврејских 6.

B.) О БОЛОВАЊУ

По извешћима овд. лекара, боловало је свега 502 лица и то од ових болести:

I. Од инфекционих болести

Настувне грознице 61, првог ветра 1, тифуса 1, морбила 17, друге инфекц. болести 2, венерије 19, сифилиса 7.

II. Од осталих болести

Реуматизма 24, анелије 1, шкрофула 4, запаљења мозга и коже 4, хистерије 2, епилепсије 2, екламсије конвулзије 2, цефалалгије, 3, невралгије разне 6, разних парализа 1, мане срца 7, палпитације срца 1, лимф. аденитиса и флеб 1, катара респир. органа 115, запаљења плућа 26, запаљења плућне марамице 6, туберкулозе 33, хемоптор 2, устобоље 1, ангине 8, паротитиса 8, катара желуца 27, катара прева 20, запал трбушне опне 2, жутице 3, фистуле ани 1, херније 3, болести јетре, 1, колике 2, циститиса 3, матритиса и метророг. 2, Других болести секада 7, Болести очију 11, болести ушију 4, угркарије 4, екзема 12, псориозиса 1, фабуса 1, краста 1, друге кожне болести 2, пентаститиса 1, запаљења костију и зглоб. 6, рана 2, модрица 3, холемитиразиса 1, осталих повреда 1, неоплазме 2, других разних болести 5.

B.) О УМИРАЊУ

Умрло је свега 33 лица и то: мушких 16, а женских 17 од ових болести:

Атрофије дечије 2, маразмуса 1, апоплексије мозга и парал. 1, запаљења мозга и 4, екламсије кронвулзије 2, тетануса 2, запаљења плућа 7, туберкулозе 3, мане срца 1, запаљења жељуца и прева 3, запаљења трб. опне 1, разних неоплазма 1, непознате болести 1, разне друге, болести 1.

По квартовима.

У палилуском 7, у врачарском 10, у тераписком 6, сава-малском 4, дорђолском 5. варошком 1.

По годинама

Испод једне године 17. од 1—5 година 3, од 20—30 година 2, од 30—40 година 2, од 40—50 година 2, од 50—60 година 4, од 60—70 година 1, од 70—80 год. 2.

Од ових лечено је 24 а 9 није.

ФИЗИКУС
ДР. П. СТЕЈИЋ.

СТАЊЕ ВОДЕ

11. марта

Код главне царинарнице 5. мет. 84. с. мет. Продаз испод моста 8. мет. 16. с. мет. Вода долази за последњих 24. сата 9. с. мет.

12. Марта.

Код главне царинарнице 5. мет. 90. с. мет
Пролаз испод моста 8 мет. 10. с. мет.
Вода долази за последњих 24. сата 6. с. мет.

13. Марта.

Код главне царинарнице 5 мет. 98 с. мет.
Пролаз испод моста 8 мет. 02 с. мет.
Вода долази за последњих 24 сата 8. с. мет.

14. Марта.

Код главне царинарнице 6 мет. мет.
Пролаз испод моста 8 мет.
Вода долази за последњих 24. сата 2 мет.

15. Марта.

Код главне царинарнице 6.02. метра.
Пролаз испод моста 7.98. метра.
Вода долази за последњих 24. сата 0.02. мет.

16. Марта.

Код главне царинарнице 6.05. мет
Пролаз испод моста 7.95 мет.
Вода долази за последњих 24. сата 0.03 мет.

се лист, по решењу власништва, неће слати на вересију.

Исто тако молимо све општине из унутрашњости да нам дуг од целе прошле године плате и за ову обнове, јер ће им се лист обуставити.

Претплата из Београда примаће се у канцеларији листа (у здању општинском) а може се полагати и разносачима, који ће при себи имати признањице.

Претплату из унутрашњости најбоље је слати поштанском упутницом.

Београдске општинске новине излазе једанпут недељно и коштају: а) за Србију 6 дин. годишње; б) за стране земље на годину 9 дин.

УРЕДНИШТВО И АДМИНИСТРАЦИЈА

БЕОГРАДСКИХ ОПШТИН. НОВИНА.

КЊИЖЕВНИ ОГЛАС

Изашао је из штампе и 8. број књижевнога листа

ПРЕОДНИЦЕ

Садржај јој је овај: Напомена (песма Д. И. Ј.); чудо са Буром Кокотом (Новела Матовуље); Кнез Луповицки или долазак у село, комедија у два чина К. Аксакова (с руског превео М.); Цветак (песма Милорада Ј. М.); Дете, прича Гија Мопасана (превео Т. Ј. С.); Моје песме (Р. Ј. Одавића); Крокодил, необичан догађај или пасаж у пасажу од Достојевског; Наша критика; Белешке; Напомена уредништва и власништва.

Преодница излази 3 пута месечно и то 5. 15. и 25. а кошта за Србију годишње 10 дин. за стране земље 6 фор. — Власник и уредник листа је Драгутин Ј. Илић, палилулска пијаца бр. 3. Претплата се шаље Кости Арсенијевићу, горња Јованова улица бр. 10.

О Г Л А С

Добили смо извешће, да ће се овогодишњи Ђурђевски вашар у вароши Митровици (у Аустро-угарској) држати 27, 28. и 29. априла о. г. по новом календару. Ово се јавља нашем трговачком свету ради спаша.

ПОШТОВАНИМ ПРЕПЛАТНИЦИМА

Већ је на измаку и Март месец, а ниједан од поштованих претплатника није обновио претплату за ову 1891. г. Стога молимо наше п. претплатнике да исту што пре обнове, јер им

а) За свирање женског оркестра (Дамен-Капеле) 20 „

б) За 1 играницу у локал I-ог реда 15 д.
б) За 1 играницу у локал II-ог реда 10 „
в) За 1 играницу у локал III-ег реда

III.
а) За панораму на дан 5—10 д.
б) За разне представе и показивање вештина, дневно 10—50 „
в) За менажерије и музеуме 5—15 „
г) Циркус од представе 10—20 „
д) За забаве „Тинг-Танг“ т.ј. (певање, свирање и представљање) од вечера 50 —

IV.
За друге врсте забава које овде нису предвиђене решавање општински Суд засебно.

V.

ЗА ВОДУ НА САВСКОЈ ПУМПИ.

а) Буре од 3 акова 00·5 дин.
б) Буре од 6 акова 00·10 „
в) Буре од 9 акова 00·15 „

БЕОГРАДСКА ПИЈАЦА

Од 8. до 14. марта 1891. године.

ТЕЖИНА	Ч е г а	100 к. просечна цена
КИЛОГР.		дин.
	Брашна пшенична	— —
	Брашна кукурузна	— —
240 219	Пшенице	15 80
173 294	Кукуруза	11 50
105	Ражи	15.—
5.567	Ћумура дрвена	— —
101 355	Јечма нова	12—
1,451	Овса	13—
3.166	Јабука	32—
15 868	Пасуља	31—
68 374	Кромпира нова	12·50
8.043	Арпаџика	12·20
40	Црна лука	6.—
202	Меда	70—
“	Ораја	25—
209	Грожђа	— —
20.000	Крушака	— —
40.280	Бела лука	65.—
18.597	Костију	— —
37.090	Угљена камена	— —
2.390	Шљива сувих	52—
300	Сена	4·50
30 000	Сламе	2·50
313	Масти	120
1.867	Цемента	— —
496	Длаке говеђе	— —
762	Сира	60—
223	Кудеље	— —
497	Коже	— —
19.403	Катрана	17·50
262	Прева урађена	— —
10 200	Сочива	— —
24.859	Свиња дебелих	85—
130	Рибе фришке	— —
1.188	Сува меса	— —
	Креча	3·60
	Меса говеђа сиров	— —
	Рена	— —
	Камена прста	— —
	Дрвенарије разне	— —
	Вина	40—
	Ракије комове меке	72—
	» шљивове меке	60—

ТАКСЕ

за јавне забаве у општини београдској

I.

а) За свирање муш. оркестара по кафанама, баштама и т. д. од концерта до 5 д.
б) За свирање певањем вештака од 1 концерта 5 .